

Верховний
Суд

РІШЕННЯ

Іменем України

У зразковій справі про припинення

виплати пенсії внутрішньо переміщеній особі

03 травня 2018 року

м. Київ

справа № 805/402/18

провадження № Пз/9901/20/18

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду:

головуючого - Анцупової Т. О.,

суддів: Гімона М. М., Коваленко Н. В., Кравчука В. М., Стародуба О. П.,

за участю секретаря судового засідання - Яроша Д. В.,

учасники справи:

представники позивача: - ОСОБА_1, ОСОБА_2,

представники відповідача: - Левченко Інна Леонідівна, Малахова Ольга
Лимириівна, Петрученя Ірина Володимирівна,

**розглянувши у відкритому судовому засіданні в порядку спрощеного
позовного провадження адміністративну справу № 805/402/18 за позовом
ОСОБА_6 до Бахмутського об'єднаного управління Пенсійного фонду України
Донецької області про визнання неправомірними дій, зобов'язання вчинити
певні дії,**

УСТАНОВИВ:

I. ІСТОРІЯ СПРАВИ

1. ОСОБА_6 15 січня 2018 року звернулася до Донецького окружного адміністративного суду з адміністративним позовом до Бахмутського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Донецької області, в якому просить:

- визнати неправомірними дії Бахмутського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Донецької області щодо припинення з 01 квітня 2017 року виплати призначеної за віком пенсії ОСОБА_6, ІНФОРМАЦІЯ_1, ідентифікаційний номер НОМЕР_1;

- зобов'язати Бахмутське об'єднане управління Пенсійного фонду України Донецької області відновити виплату ОСОБА_6, ІНФОРМАЦІЯ_1, ідентифікаційний номер НОМЕР_1, призначеної за віком пенсії, з урахуванням заборгованості, що виникла з 01 квітня 2017 року, шляхом перерахування коштів на поточний рахунок, відкритий в АТ «Ощадбанк»;

- допустити негайне виконання рішення суду в частині виплати пенсії у межах суми стягнення за один місяць, відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 371 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС України).

2. Суддя Донецького окружного адміністративного суду Загацька Т. В. ухвалою від 17 січня 2018 року відкрила провадження у справі № 805/402/18 за позовом ОСОБА_6 до Бахмутського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Донецької області.

3. 20 лютого 2018 року до Верховного Суду надійшло подання судді Донецького окружного адміністративного суду Загацької Т. В. разом з матеріалами адміністративної справи № 805/402/18 про розгляд цієї типової справи Верховним Судом як зразкової справи. До подання додано копії матеріалів по 26 типових справах.

4. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 01 березня 2018 року відкрив провадження у зразковій адміністративній справі за позовом представника ОСОБА_6 до Бахмутського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Донецької області про визнання неправомірними дій, зобов'язання вчинити певні дії. Справу призначено до розгляду на 29 березня 2018 року за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення учасників справи (у письмовому провадженні) на підставі п. 2 ч. 1 ст. 263 КАС України.

5. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду, у зв'язку з необхідністю з'ясування всіх обставин у справі, ухвалою від 29 березня 2018 року витребував від Бахмутського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Донецької області пояснення щодо отриманої ним інформації у березні 2017 від СБУ, інформацію про нарахування та розмір заборгованості з виплати пенсії ОСОБА_6 станом на 01 квітня 2018 року та інформацію про те, чи приймав відповідач рішення про припинення ОСОБА_6 виплати пенсії відповідно до ч. 1 ст. 49 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». Справу було призначено до розгляду в судовому засіданні з повідомленням (викликом) сторін о 12 годині 00 хвилин 19 квітня 2018 року.

6. У судовому засіданні 19 квітня 2018 року представник відповідача Петрученя І. В. заявила клопотання про доручення до матеріалів справи нових доказів, про наявність яких відповідачу не було відомо раніше, а саме протоколу № 14 засідання комісії з питань призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам. Для ознайомлення з новими доказами у судовому засіданні було оголошено перерву до 3 травня 2018 року.

II. АРГУМЕНТИ УЧАСНИКІВ СПРАВИ

7. У позовній заяві свої вимоги ОСОБА_6 обґрунтовує тим, що є пенсіонером та отримує пенсію за віком. У зв'язку з проведенням бойових дій та антитерористичної операції в її населеному пункті вона була вимушена покинути своє постійне місце проживання та переїхати до Бахмутського району Донецької області, де і стала на облік як внутрішньо переміщена особа. Проте відповідач з 01 квітня 2017 року припинив їй виплату пенсії з підстав, не передбачених ст. 49 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». Позивач вважає такі дії незаконними, оскільки вони порушують її право на пенсійне забезпечення.

8. 06 лютого 2018 року відповідач подав заперечення на адміністративний позов, в якому припинення виплати пенсії ОСОБА_6 пояснює посиланням на постанови Кабінету Міністрів України від 01 жовтня 2014 року № 509 «Про облік внутрішньо переміщених осіб» (далі - Постанова КМУ № 509), від 05 листопада 2014 року № 637 «Про здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам» (далі - Постанова КМУ № 637) та від 08 червня 2016 року № 365 «Деякі питання здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам» (далі - Постанова КМУ № 365).

9. Відповідач зазначив, що для подальшого поновлення виплати пенсії ОСОБА_6 необхідно було звернутися до Бахмутського об'єднаного управління

Пенсійного фонду України Донецької області особисто та надати необхідні документи.

10. Відповідач наголошував, що позивач у визначеному законодавством порядку не вживала заходів, спрямованих на отримання належної їй суми пенсійних виплат та у зв'язку з цим не змогла отримувати вказані виплати, тобто реалізувати гарантоване Конституцією право. Відповідач вказує, що позивачем не надано до суду доказів, що вона була позбавлена права і можливості реалізувати своє право на пенсійне забезпечення, гарантоване Конституцією України.

11. На підставі викладеного відповідач вважає, що діяв у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією України, Законом України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб», підзаконними нормативними актами, прийнятими постановами Кабінету Міністрів України. Також відповідач вважає, що права позивача порушені не були, у зв'язку з чим у задоволенні позовних вимог їй варто відмовити.

12. 23 березня 2018 року Бахмутське об'єднане управління Пенсійного фонду України Донецької області подало відзив на позовну заяву, в якому просило відмовити позивачу у задоволенні позовних вимог у повному обсязі. Відзив обґрунтовано тим, що реалізація прав зареєстрованих внутрішньо переміщених осіб на пенсійне забезпечення здійснюється з урахуванням актів Кабінету Міністрів України, які не визнавались неконституційними та такими, що не відповідають актам вищої юридичної сили, а тому підстав не враховувати їх при здійсненні пенсійного забезпечення внутрішньо переміщеним особам немає.

13. Відповідач вказує, що у березні 2017 року від СБУ було отримано інформацію про повернення позивача, яка є внутрішньо переміщеною особою, на тимчасово окуповану територію України, що відповідно до пп.1 п. 12 Порядку здійснення контролю за проведенням соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам за місцем їх фактичного проживання /перебування, затвердженого Постановою КМУ № 365, є підставою для припинення виплати пенсії.

14. Відповідач зазначає, що у зв'язку з виявленою недостовірністю відомостей щодо фактичного місця проживання позивача розпорядженням Бахмутського об'єданого управління Пенсійного фонду України Донецької області від 24 березня 2017 року припинено виплату пенсії позивачу з 01 квітня 2017 року.

15. 16 квітня 2018 року до Верховного Суду, на виконання вимог ухвали від 29 березня 2018 року, від Бахмутського об'єданого управління Пенсійного фонду

України Донецької області надійшли письмові пояснення. У цих поясненнях відповідач вказав, що розпорядження від 24 березня 2017 року про припинення виплати пенсії ОСОБА_6 до з'ясування обставин (фактичного місця проживання) було прийнято на підставі п. 12 Порядку здійснення контролю за проведенням соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам за місцем їх фактичного проживання /перебування, затвердженого Постановою КМУ № 365, з урахуванням інформації СБУ про повернення ОСОБА_6 на непідконтрольну українській владі територію отриману Управлінням від Пенсійного фонду України, враховуючи норми ст. 49 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» про можливість та підстави припинення виплати пенсії.

ОБСТАВИНИ СПРАВИ, ВСТАНОВЛЕНІ СУДОМ

16. ОСОБА_6, ІНФОРМАЦІЯ_1, є громадянкою України та зареєстрована за адресою: АДРЕСА_1, що підтверджується копією її паспорта громадянина України серії НОМЕР_4.

17. Позивач є пенсіонером за віком, про що свідчить копія її пенсійного посвідчення № НОМЕР_2, виданого АТ «Ощадбанк» з терміном дії до 16 листопада 2019 року.

18. Відповідно до довідки управління соціального захисту населення Бахмутської районної державної адміністрації від 23 серпня 2016 року № 1436014652 про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи фактичним місцем проживанням позивача є: АДРЕСА_2.

19. ОСОБА_6 перебуває на обліку в Бахмутському об'єднаному управлінні Пенсійного фонду України Донецької області та отримує пенсію за віком відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» на підставі електронної пенсійної справи, яка надійшла з управління Пенсійного фонду України в Київському районі міста Донецька.

20. З квітня 2017 року Бахмутське об'єднане управління Пенсійного фонду України Донецької області виплату пенсії ОСОБА_6 *de facto* припинило.

21. На адвокатський запит представника позивача Бахмутське об'єднане управління Пенсійного фонду України Донецької області листом від 26 жовтня 2017 року № 16801/02 повідомило, що «у зв'язку з проведенням верифікації за списками СБУ з 01 квітня 2017 року виплату пенсії за пенсійною справою ОСОБА_6 призупинено до з'ясування».

22. 23 березня 2018 року до Верховного Суду разом з відзивом на позовну заяву від Бахмутського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Донецької області надійшла копія розпорядження від 24 березня 2017 року «Про припинення виплати пенсії до з'ясування», згідно з яким ОСОБА_6 з 01 квітня 2017 року припинено виплату пенсії.

23. Вважаючи неправомірними дії відповідача щодо припинення з 01 квітня 2017 року виплати призначеної пенсії, позивач через свого представника звернулася до суду з адміністративним позовом.

III. ДЖЕРЕЛА ПРАВА Й АКТИ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ

1. Конституція України

24. У відповідних положеннях Конституції України закріплено основи соціальної спрямованості держави:

Стаття 1

Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава.

Стаття 3

Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. [...]

Стаття 19

[...] Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Стаття 46

Громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх [...] у старості [...].

Стаття 92

Виключно законами України визначаються:

[...]

б. основи соціального захисту, форми і види пенсійного забезпечення [...]

2. Рішення Конституційного Суду України від 07 жовтня 2009 року № 25-рп/2009

25. Цим рішенням Конституційний Суд України визнав такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), п. 2 ч. 1 ст. 49, друге речення ст. 51 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо припинення виплати пенсії на весь час проживання (перебування) пенсіонера за кордоном, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

У Рішенні № 25-рп/2009 Конституційний Суд України зауважив, що всупереч конституційним гарантіям соціального захисту для всіх осіб, що мають право на отримання пенсії у старості, на законодавчому рівні позбавлено цього права пенсіонерів у тих випадках, коли вони обрали постійним місцем проживання країну, з якою не укладено відповідного договору. Виходячи із правової, соціальної природи пенсій право громадянина на одержання призначеної йому пенсії не може пов'язуватися з такою умовою, як постійне проживання в Україні; держава відповідно до конституційних принципів зобов'язана гарантувати це право незалежно від того, де проживає особа, якій призначена пенсія, - в Україні чи за її межами.

3. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод у редакції протоколів № 11 та № 14 (04 листопада 1950 року)

26. Стаття 1 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод визначає, що Високі Договірні Сторони гарантують кожному, хто перебуває під їхньою юрисдикцією, права і свободи, визначені в розділі I цієї Конвенції.

4. Перший протокол до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (20 березня 1952 року)

27. Стаття 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод визначає, що кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права.

6. Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Пічкур проти України» (Заява № 10441/06) від 07 листопада 2013 року

28. У рішенні «Пічкур проти України» Європейський суд з прав людини зазначив, що право на отримання пенсії як таке стало залежним від місця проживання заявника. Це призвело до ситуації, в якій заявник, пропрацювавши багато років у своїй країні та сплативши внески до системи пенсійного забезпечення, був зовсім позбавлений права на пенсію лише на тій підставі, що він більше не проживає на території України. За наведених вище міркувань Європейський суд з прав людини дійшов висновку про те, що різниця в поводженні, на яку заявник скаржився, порушувала ст. 14 Конвенції у поєднанні зі ст. 1 Першого протоколу (параграфи 51, 54).

7. Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Суханов та Ільченко проти України» (Заяви № 68385/10 та № 71378/10) від 26 червня 2014 року

29. У рішенні «Суханов та Ільченко проти України» Європейський суд з прав людини зазначив, що зменшення розміру або припинення виплати належним чином встановленої соціальної допомоги може становити втручання у право власності (параграф 52).

30. Суд зазначив, що ст. 1 Першого протоколу включає в себе три окремих норми: «перша норма, викладена у першому реченні першого абзацу, має загальний характер і проголошує принцип мирного володіння майном; друга норма, що міститься в другому реченні першого абзацу, стосується позбавлення власності і підпорядковує його певним умовам; третя норма, закріплена в другому абзаці, передбачає право Договірних держав, зокрема, контролювати користування власністю відповідно до загальних інтересів. Проте ці норми не є абсолютно непов'язаними між собою. Друга і третя норми стосуються конкретних випадків втручання у право на мирне володіння майном, а тому повинні тлумачитися у світлі загального принципу, закріпленого першою нормою» (параграф 30).

31. Щодо соціальних виплат, ст. 1 Першого протоколу не встановлює жодних обмежень свободи Договірних держав вирішувати, мати чи ні будь-яку форму системи соціального забезпечення та обирати вид або розмір виплат за такою системою. Проте якщо Договірна держава має чинне законодавство, яке передбачає виплату як право на отримання соціальної допомоги (обумовлене попередньою сплатою внесків чи ні), таке законодавство має вважатися таким, що передбачає майнове право, що підпадає під дію ст. 1 Першого протоколу щодо осіб, які відповідають її вимогам (параграф 31).

32. Суд повторив, що першим і найголовнішим правилом ст. 1 Першого протоколу є те, що будь-яке втручання державних органів у право на мирне володіння майном має бути законним і повинно переслідувати легітимну мету «в інтересах суспільства». Будь-яке втручання також повинно бути пропорційним по відношенню до переслідуваної мети. Іншими словами, має бути забезпечено «справедливий баланс» між загальними інтересами суспільства та обов'язком захисту основоположних прав конкретної особи. Необхідного балансу не буде досягнуто, якщо на відповідну особу або осіб буде покладено особистий та надмірний тягар (параграф 53).

8. Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Шокін проти України» (Заяви № 23759/03 та № 37943/06) від 14 жовтня 2010 року

33. Перша та найважливіша вимога ст. 1 Першого протоколу до Конвенції полягає в тому, що будь-яке втручання публічних органів у мирне володіння майном повинно бути законним. Так, друге речення першого пункту передбачає, що позбавлення власності можливе тільки «на умовах, передбачених законом», а другий пункт визнає, що держави мають право здійснювати контроль за використанням майна шляхом введення «законів». Більш того, верховенство права, один із основоположних принципів демократичного суспільства, притаманний усім статтям Конвенції. Таким чином, питання, чи було дотримано справедливого балансу між загальними інтересами суспільства та вимогами захисту основоположних прав окремої особи, виникає лише тоді, коли встановлено, що оскаржуване втручання відповідало вимозі законності і не було свавільним (параграф 50).

9. Європейська соціальна хартія (переглянута), 03 травня 1996 року

34. Європейська соціальна хартія (переглянута), яка набрала чинності для України 01 лютого 2007 року, визначає, що кожна особа похилого віку має право на соціальний захист.

Сторони визнають метою своєї політики, яку вони запроваджуватимуть усіма відповідними засобами як національного, так і міжнародного характеру, досягнення умов, за яких можуть ефективно здійснюватися такі права та принципи:

[...]

23. Кожна особа похилого віку має право на соціальний захист.

[...]

10. Організація Об'єднаних Націй, «Керівні принципи з питання переміщення осіб всередині країни» (документ ООН E/CN.4/1998/53/Add.2 (1998))

35. У передмові до цього документа, яка визначає сферу охоплення та мету принципів, визначено:

2. Для цілей цих Принципів внутрішньо переміщеними особами вважаються особи або групи осіб, яких змусили покинути свої будинки або звичні місця проживання, зокрема в результаті або щоб уникнути негативних наслідків збройного конфлікту, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини, надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру, і які не перетинали міжнародно визнаних державних кордонів.

11. Закон України від 20 жовтня 2014 року № 1706-VII «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» (далі - Закон № 1706-VII)

36. Відповідними статтями Закону передбачено:

Стаття 1. Поняття внутрішньо переміщеної особи

Внутрішньо переміщеною особою є громадянин України, іноземець або особа без громадянства, яка перебуває на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, яку змусили залишити або покинути своє місце проживання у результаті або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру [...]

Стаття 4. Облік внутрішньо переміщених осіб

1. Факт внутрішнього переміщення підтверджується довідкою про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, що діє безстроково, крім випадків, передбачених статтею 12 цього Закону.

[...]

3. Для отримання довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи така особа звертається із заявою до структурного підрозділу з питань соціального захисту населення районних, районних у місті Києві державних адміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі утворення) рад за місцем проживання у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України [...].

Стаття 7. Забезпечення реалізації прав зареєстрованих внутрішньо переміщених осіб

[...] Україна вживає всіх можливих заходів, спрямованих на розв'язання проблем, пов'язаних із соціальним захистом, зокрема відновленням усіх соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам [...]

12. Закон України від 09 липня 2003 року № 1058-IV «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (далі - Закон № 1058-IV)

37. Відповідними статтями Закону передбачено:

Стаття 5. Сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини, що виникають між суб'єктами системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування. Дія інших нормативно-правових актів може поширюватися на ці відносини лише у випадках, передбачених цим Законом, або в частині, що не суперечить цьому Закону [...]

Стаття 46. Виплата пенсії за минулий час

[...] 2. Нараховані суми пенсії, не отримані з вини органу, що призначає і виплачує пенсію, виплачуються за минулий час без обмеження будь-яким строком з нарахуванням компенсації втрати частини доходів [...]

Стаття 47. Виплата пенсії

Пенсія виплачується щомісяця, у строк не пізніше 25 числа місяця, за який виплачується пенсія, виключно в грошовій формі за зазначеним у заяві місцем фактичного проживання пенсіонера в межах України організаціями, що здійснюють виплату і доставку пенсій, або через установи банків у порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України [...]

Стаття 49. Припинення та поновлення виплати пенсії

1. Виплата пенсії за рішенням територіальних органів Пенсійного фонду або за рішенням суду припиняється:

1) якщо пенсія призначена на підставі документів, що містять недостовірні відомості;

{Положення пункту 2 частини першої статті 49 втратили чинність, як такі, що є неконституційними на підставі Рішення Конституційного Суду № 25-рп/2009 від 07 жовтня 2009 року}

2) на весь час проживання пенсіонера за кордоном, якщо інше не передбачено міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України;

3) у разі смерті пенсіонера;

4) у разі неотримання призначеної пенсії протягом 6 місяців підряд;

5) в інших випадках, передбачених законом.

2. Поновлення виплати пенсії здійснюється за рішенням територіального органу Пенсійного фонду протягом 10 днів після з'ясування обставин та наявності умов для відновлення її виплати. Виплата пенсії поновлюється в порядку, передбаченому частиною третьою статті 35 та статтею 46 цього Закону [...]

13. Постанова Кабінету Міністрів України від 01 жовтня 2014 року № 509 «Про облік внутрішньо переміщених осіб»

38. Постановою Кабінету Міністрів України від 01 жовтня 2014 року № 509 «Про облік внутрішньо переміщених осіб» затверджено Порядок оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, пунктами 1 та 2 якого передбачено:

Пункт 1

[...] Довідка про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи (далі - довідка) є документом, який підтверджує факт внутрішнього переміщення і взяття на облік внутрішньо переміщеної особи».

Пункт 2

Для отримання довідки повнолітня або неповнолітня внутрішньо переміщена особа звертається особисто, а малолітня дитина, недієздатна особа або особа, дієздатність якої обмежена, - через законного представника із заявою про взяття на облік, форму якої затверджує Мінсоцполітики, до структурного підрозділу з питань соціального захисту населення районних, районних у м.

Києві держадміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі утворення) рад. [...]

14. Постанова Кабінету Міністрів України від 05 листопада 2014 року № 637 «Про здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам»

39. Пунктом 1 постанови Кабінету Міністрів України від 05 листопада 2014 року № 637 (у редакції, чинній станом на час виникнення спірних правовідносин) встановлено, що

призначення та продовження виплати пенсій (щомісячного довічного грошового утримання), довічних державних стипендій, усіх видів соціальної допомоги та компенсацій, матеріального забезпечення, надання соціальних послуг, субсидій та пільг за рахунок коштів державного бюджету та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування внутрішньо переміщеним особам здійснюються за місцем перебування таких осіб на обліку, що підтверджується довідкою, виданою згідно з Порядком оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. № 509[...]

[...]

Поновлення або припинення соціальних виплат здійснюється публічним акціонерним товариством «Державний ощадний банк України» на підставі рішення комісії з питань призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам, утвореної районними, районними у м. Києві і Севастополі державними адміністраціями, виконавчими органами міських, районних у містах (у разі їх утворення) рад згідно з Порядком здійснення контролю за проведенням соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам за місцем їх фактичного проживання/перебування, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 08 червня 2016 року № 365.

15. Постанова Кабінету Міністрів України від 08 червня 2016 року № 365 «Деякі питання здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам»

40. 08 червня 2016 року Кабінет Міністрів України прийняв постанову № 365 «Деякі питання здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам», пунктом 1 якої затверджено Порядок призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам та Порядок здійснення контролю за проведенням соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам за місцем їх фактичного проживання /перебування.

Пунктом 4 Порядку призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам встановлено, що

Соціальні виплати внутрішньо переміщеним особам призначаються і виплачуються [...] територіальними органами Пенсійного фонду України [...] за місцем їх фактичного проживання/перебування, незалежно від факту реєстрації місця проживання/перебування.

Згідно з пунктом 2 Порядку здійснення контролю за проведенням соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам за місцем їх фактичного проживання /перебування:

Контроль за проведенням соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам здійснюють структурні підрозділи з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві держадміністрацій, виконавчих органів міських, районних у містах (у разі утворення) рад (далі - структурні підрозділи з питань соціального захисту населення) шляхом відвідування не рідше ніж одного разу на шість місяців фактичного місця проживання/перебування внутрішньо переміщеної особи, про що складається акт обстеження матеріально-побутових умов сім'ї за формою, встановленою Мінсоцполітики. Якщо в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб є інформація щодо проходження особою фізичної ідентифікації в публічному акціонерному товаристві «Державний ощадний банк України», чергова перевірка у відповідному періоді не проводиться. [...]

Згідно з пунктом 12 Порядку здійснення контролю за проведенням соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам за місцем їх фактичного проживання /перебування:

*Соціальні виплати **припиняються** у разі:*

1) наявності підстав, передбачених законодавством щодо умов призначення відповідного виду соціальної виплати;

2) встановлення факту відсутності внутрішньо переміщеної особи за фактичним місцем проживання/перебування згідно з актом обстеження матеріально-побутових умов сім'ї;

3) отримання рекомендацій Мінфіну щодо фактів, виявлених під час здійснення верифікації соціальних виплат;

4) скасування довідки внутрішньо переміщеної особи з підстав, визначених статтею 12 Закону України "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб";

5) отримання інформації від Держприкордонслужби, МВС, СБУ, Мінфіну, Національної поліції, ДМС, Держфінінспекції, Держаудитслужби та інших органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

ОЦІНКА ВЕРХОВНОГО СУДУ

41. Розглядаючи цю справу, Суд урахує, що згідно з інформацією, опублікованою на офіційному сайті Міністерства соціальної політики України, станом на 02 травня 2018 року, за даними структурних підрозділів соціального захисту населення обласних та Київської міської державних адміністрацій, в Україні взято на облік 1 500 186 переселенців або 1 225 470 сімей з Донбасу і Криму.

42. У звіті Пенсійного фонду України за 2017 рік міститься статистична інформація щодо кількості пенсіонерів з числа внутрішньо переміщених осіб, яким виплачуються пенсії. На 1 січня 2017 року пенсії виплачувалися 548,9 тисячам таких пенсіонерів, а на 1 січня 2018 року їх кількість становила 516,1 тисяч осіб. При цьому точних даних про чисельність пенсіонерів, які перебувають на непідконтрольній території, зокрема про померлих та тих, що виїхали до інших держав, немає (с. 36- 37 вказаного Звіту).

43. Доцільність розгляду цієї справи як зразкової обумовлена тим, що станом на 07 лютого 2018 року в провадженні Донецького окружного адміністративного суду перебуває 226 типових справ про визнання неправомірними дій та зобов'язання вчинити певні дії відповідними територіальними управліннями Пенсійного фонду України.

44. Позивач стверджує, що є внутрішньо переміщеною особою, перебуває на обліку у відповідача як отримувач пенсії, виплату якої їй з 01 квітня 2017 року безпідставно припинено.

45. Отже, суть позову полягає у протиправних, на думку позивача, діях відповідача щодо припинення з 01 квітня 2017 року виплати пенсії, призначеної їй за віком.

46. Надаючи правову оцінку фактичним обставинам справи, Суд вважає, що для вирішення спору необхідно з'ясувати належність виконання відповідачем повноважень щодо здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеній особі

та відповідність оскаржуваних дій відповідача ст. 19 Конституції України та ст. 2 КАС України.

Статус внутрішньо переміщеної особи

47. Статус внутрішньо переміщеної особи не визначений у жодному міжнародному договорі, за яким Україна мала б зобов'язання. Поняття внутрішньо переміщеної особи міститься в рекомендаційному акті Організації Об'єднаних Націй «Керівні принципи з питання переміщення осіб всередині країни» (документ ООН E/CN.4/1998/53/Add.2 (1998)) (див. визначення у п. 35 цього рішення).

48. Визначення поняття внутрішньо переміщеної особи за національним правом міститься у ст. 1 Закону № 1706-VII, який набрав чинності 22 листопада 2014 року.

49. Це визначення має описовий характер та охоплює три види конституційно-правового статусу людини (громадянин України, іноземець та особа без громадянства). З огляду на визначення, внутрішньо переміщена особа - це особа, яка:

- перебуває на території України на законних підставах;
- має право на постійне проживання в Україні;
- була змушена залишити або покинути своє місце проживання в результаті або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру.

50. Отже, спеціальний статус внутрішньо переміщеної особи не збігається та не може підміняти собою жоден із закріплених у Конституції України конституційно-правових статусів особи, та не є окремим конституційно-правовим статусом особи.

51. Проте реєстрація особи як внутрішньо переміщеної надає можливість державним органам врахувати її особливі потреби. Серед таких особливих потреб - доступ до належного житла та правової допомоги, доступ до спеціальних державних програм, зокрема адресних програм для внутрішньо переміщених осіб, тощо. Очевидно, що статус внутрішньо переміщеної особи надає особі спеціальні, додаткові права (або "інші права", як це зазначено у ст. 9

Закону № 1706-VII), не звужуючи, між тим, обсяг конституційних прав та свобод особи та створюючи додаткові гарантії їх реалізації.

Чинний механізм виплати пенсій внутрішньо переміщеним особам

52. Згідно з п. 1 Постанови КМУ № 637 (у редакції, чинній на час припинення виплати пенсії позивачу) встановлено, що призначення та продовження виплати пенсій (щомісячного довічного грошового утримання) за рахунок коштів державного бюджету та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування внутрішньо переміщеним особам здійснюються за місцем перебування таких осіб на обліку, що підтверджується довідкою, виданою згідно з Порядком оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, затвердженим Постановою КМУ № 509.

Виплата (продовження виплати) пенсій, що призначені зазначеним особам, здійснюється виключно через рахунки та мережу установ і пристроїв публічного акціонерного товариства «Державний ощадний банк України».

53. Отже, умовами призначення та продовження виплати пенсій внутрішньо переміщеним особам є: знаходження внутрішньо переміщених осіб на обліку місця перебування, що підтверджується довідкою; наявність рахунку в установі ПАТ «Державний ощадний банк».

54. Відповідно до п. 6 Порядку оформлення і видачі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, затвердженого Постановою КМУ № 509, довідка про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи діє безстроково, крім випадків, передбачених ст. 12 Закону № 1706-VII та абзацом шостим цього пункту. Довідка, видана до 20 червня 2016 року, яка не скасована і строк дії якої не закінчився, є дійсною та діє безстроково, крім випадків, передбачених ст. 12 вказаного Закону.

55. Згідно з п. 12 Порядку здійснення контролю за проведенням соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам за місцем їх фактичного проживання/перебування, затвердженого Постановою КМУ № 365, соціальні виплати припиняються у разі, зокрема, отримання інформації від Держприкордонслужби, МВС, СБУ, Мінфіну, Національної поліції, ДМС, Держфінінспекції, Держаудитслужби та інших органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

56. Чинний механізм виплати пенсій, який поєднує право на пенсію з реєстрацією пенсіонера як внутрішньо переміщеної особи, призвів до численних звернень до суду з адміністративними позовами про визнання неправомірними

дій та зобов'язання вчинити певні дії відповідними територіальними управліннями Пенсійного фонду України.

Право на пенсійне забезпечення в Україні

57. Право на соціальний захист, що включає право на забезпечення у старості, гарантоване громадянам України ч. 1 ст. 46 Конституції України.

58. Європейська соціальна хартія (переглянута), 1996 року, згода на обов'язковість якої надано Верховною Радою України та яка набрала чинності з 01 лютого 2007 року, визначає, що кожна особа похилого віку має право на соціальний захист. За цим Україна має міжнародне зобов'язання запроваджувати усіма відповідними засобами *«досягнення умов, за яких можуть ефективно здійснюватися»* права та принципи, що закріплені у Хартії.

59. Принципи, засади і механізми функціонування системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, призначення, перерахунку і виплати пенсій, надання соціальних послуг з коштів Пенсійного фонду, що формуються за рахунок страхових внесків роботодавців, бюджетних та інших джерел, визначаються Законом № 1058-IV.

60. Статтею 8 Закону № 1058-IV передбачено право громадян України на отримання пенсійних виплат та соціальних послуг.

61. Частиною 3 ст. 4 Закону № 1058-IV визначено складові законодавства про пенсійне забезпечення в Україні, виключно законами про пенсійне забезпечення визначаються, зокрема, умови, норми та порядок пенсійного забезпечення; організація та порядок здійснення управління в системі пенсійного забезпечення.

62. Ураховуючи те, що відповідно до ч. 3 ст. 4 Закону № 1058-IV умови, норми та порядок пенсійного забезпечення визначаються виключно законами про пенсійне забезпечення, питання щодо припинення пенсійних виплат (які є складовою порядку пенсійного забезпечення) не можуть регулюватися підзаконними актами.

Оцінка дій відповідача щодо припинення виплати пенсії позивачу

63. Пенсія за віком, за вислугу років та інші її види, що призначаються у зв'язку з трудовою діяльністю, заслужені попередньою працею та є однією з форм соціального захисту. Цим визначається зміст і характер обов'язку держави стосовно тих громадян, які набули право на одержання пенсії.

64. У ч. 1 ст. 49 Закону № 1058-IV визначено перелік підстав припинення виплати пенсії за рішенням територіальних органів Пенсійного фонду або за рішенням суду (див. п. 33 цього рішення).

65. Перелік підстав припинення виплати пенсії, визначений ч. 1 ст. 49 Закону № 1058-IV, є вичерпним та передбачає можливість припинення виплати пенсії з інших підстав лише у випадках, передбачених законом.

66. Згідно з наявною у матеріалах справи копією листа Бахмутського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Донецької області від 26 жовтня 2017 року № 16801/02 виплата пенсії позивачу з 01 квітня 2017 року «була призупинена у зв'язку з проведенням верифікації за списками СБУ з підстав перевірки місця фактичного проживання».

67. Водночас Законом № 1058-IV не передбачено такої підстави припинення або призупинення виплати пенсії, як проведення верифікації за списками СБУ з підстав перевірки місця фактичного проживання.

68. Конституційний Суд України у рішенні від 07 жовтня 2009 року № 25-рп/2009 зауважив, що виходячи із правової, соціальної природи пенсій право громадянина на одержання призначеної йому пенсії не може пов'язуватися з такою умовою, як постійне проживання в Україні; держава відповідно до конституційних принципів зобов'язана гарантувати це право незалежно від того, де проживає особа, якій призначена пенсія, в Україні чи за її межами.

69. У рішенні у справі «Пічкур проти України», яке набрало статусу остаточного 07 лютого 2014 року, Європейський суд з прав людини вказав, що право на отримання пенсії, яке стало залежним від місця проживання заявника, свідчить про різницю у поводженні, яка порушувала ст. 14 Конвенції у поєднанні зі ст. 1 Першого протоколу (див. цитату у п. 25 цього рішення).

70. У цих рішеннях Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини застосовано підхід, згідно з яким право на пенсію та її одержання не може бути пов'язане з місцем проживання людини. Такий підхід можна поширити не тільки на громадян, що виїхали на постійне місце проживання до інших держав, а й на внутрішньо переміщених осіб, які мають постійне місце проживання на непідконтрольній Уряду України території. У контексті справи, що розглядається, правовий зв'язок між державою і людиною, який передбачає взаємні права та обов'язки, підтверджується фактом набуття громадянства. Свобода пересування та вільний вибір місця проживання гарантується ст. 33 Конституції України кожному, хто на законних підставах перебуває на території України.

71. Водночас, як встановлено судом, прийняте Бахмутським об'єднаним управлінням Пенсійного фонду України Донецької області розпорядження від 24 березня 2017 року про припинення ОСОБА_6 з 01 квітня 2017 року виплати пенсії, не містить зазначення підстав для припинення виплати позивачу пенсії.

72. У листі від 26 жовтня 2017 року № 16801/02 та запереченнях на адміністративний позов відповідач як на підставу для призупинення виплати пенсії позивачу покликається на постанови Кабінету Міністрів України від 01 жовтня 2014 року № 509 «Про облік внутрішньо переміщених осіб», від 05 листопада 2014 року № 637 «Про здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам» та від 08 червня 2016 року № 365 «Деякі питання здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам».

73. Однак, як свідчить аналіз положень Закону № 1058-IV, припинення виплати пенсії можливе лише за умови прийняття пенсійним органом відповідного рішення з підстав, визначених ст. 49 цього Закону.

74. Аргументи відповідача, наведені ним у відзиві на позовну заяву, щодо повноважень Кабінету Міністрів України з вжиття заходів щодо забезпечення прав і свобод людини і громадянина та проведення політики у сфері соціального захисту з посиланням на рішення Конституційного Суду України від 26 грудня 2011 року № 20-рп/2011 та від 02 березня 1999 року № 2-рп//99, колегія суддів вважає безпідставними, оскільки, як свідчить зміст цих рішень, Конституційний Суд України висловив позицію, згідно з якою Кабінет Міністрів України є органом, який забезпечує проведення державної політики у соціальній сфері, повноважний вживати заходів щодо забезпечення прав і свобод людини і громадянина та проводити політику у сфері соціального захисту.

75. Водночас, за змістом конституційних норм, Кабінет Міністрів України не наділений правом вирішувати питання, які належать до виключної компетенції Верховної Ради України, так само як і приймати правові акти, які підміняють або суперечать законам України.

76. Згідно з п. 6 ч. 1 ст. 92 Конституції України виключно законами України визначаються, зокрема, форми і види пенсійного забезпечення, захисту, форми і види пенсійного забезпечення.

77. Особливу увагу варто звернути на те, що у преамбулі до Закону № 1058-IV зазначено, що зміна умов і норм загальнообов'язкового державного пенсійного страхування здійснюється виключно шляхом внесення змін до цього Закону.

78. Конституційне поняття «Закон України», на відміну від поняття «законодавство України», не підлягає розширеному тлумаченню, це - нормативно-правовий акт, прийнятий Верховною Радою України в межах повноважень. Зміни до закону вносяться за відповідно встановленою процедурою Верховною Радою України шляхом прийняття закону про внесення змін. Нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України є підзаконними, а тому не можуть обмежувати права громадян, які встановлено законами.

79. Водночас Суд зазначає, що непідтвердження фактичного місця проживання не є передбаченою законом підставою для припинення виплати пенсії, а Постанова КМУ № 365 є підзаконним нормативно-правовим актом, який обмежує встановлене законодавством право на отримання пенсії позивачем.

80. У цьому випадку наявність у позивача статусу внутрішньо переміщеної особи потребує від пенсіонера на відміну від інших громадян України здійснення додаткових дій, не передбачених законами щодо пенсійного забезпечення, зокрема ідентифікація особи, надання заяви про поновлення виплати пенсії, яка була припинена органом Пенсійного фонду без законних на те підстав.

81. Відповідно до ч. 2 ст. 6 КАС України суд застосовує принцип верховенства права з урахуванням судової практики Європейського суду з прав людини.

82. У рішенні у справі «*Суханов та Ільченко проти України*» Європейський суд з прав людини зазначив, що зменшення розміру або припинення виплати належним чином встановленої соціальної допомоги може становити втручання у право власності (цитата у п. 25 цього рішення).

83. Тому, припиняючи нарахування та виплату позивачеві пенсії за відсутності передбачених законами України підстав, відповідач порушив право позивача на отримання пенсії. При цьому право на отримання пенсії є об'єктом захисту за ст. 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.

84. Втручання відповідача у право позивача на мирне володіння своїм майном у вигляді пенсії Суд вважає таким, що не ґрунтується на Законі.

85. Як зазначив Європейський суд з прав людини у рішенні у справі «*Щокін проти України*», питання, чи було дотримано справедливого балансу між загальними інтересами суспільства та вимогами захисту основоположних прав окремої особи, виникає лише тоді, коли встановлено, що оскаржуване втручання

відповідало вимозі законності і не було свавільним (цитата у п. 33 цього рішення).

86. Отже, встановлення Судом відсутності законності втручання, тобто вчинення дій не у спосіб, визначений законом, є достатньою підставою для висновку про те, що право позивача на мирне володіння своїм майном було порушено.

87. З огляду на викладене Суд вважає, що припинення виплати пенсії позивачу з 01 квітня 2017 року було здійснено не у спосіб, передбачений Законом № 1058-IV, а з точки зору положень ст. 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод мало місце втручання у право власності позивача, і таке втручання не було законним.

Застосування правових норм про строки звернення до адміністративного суду

88. За загальним правилом, встановленим КАС України, для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів (ч. 2 ст. 122 КАС України).

89. Згідно з ч. 1 ст. 122 КАС України адміністративний позов може бути подано в межах строку звернення до адміністративного суду, встановленого цим Кодексом або іншими законами.

90. Зміст наведеної норми свідчить про те, що КАС України є загальним законом, яким врегульовані строки звернення до адміністративного суду за захистом прав. Водночас відносини щодо строків звернення до адміністративного суду регулюються не тільки нормами КАС України, а й іншими законами України.

91. Спеціальним законом, яким врегульовано правовідносини щодо пенсійного забезпечення громадян, строки та порядок перерахунку пенсій є Закон № 1058-IV.

92. Відповідно до ч. 2 ст. 46 Закону № 1058-IV нараховані суми пенсії, не отримані з вини органу, що призначає і виплачує пенсію, виплачуються за минулий час без обмеження будь-яким строком.

93. Необхідними умовами застосування наведеної норми адміністративними судами є: 1) факт нарахування сум пенсій за минулий час, що підтверджується відповідними доказами; 2) доведеність вини пенсійного органу - наявність протиправних дій або протиправної бездіяльності, наслідками яких є невиплата сум пенсій.

94. Згідно з матеріалами справи, призначена пенсія у розмірі 1511,61 грн. виплачувались позивачу щомісяця до березня 2017 року включно, після чого її виплата була припинена.

95. У письмових поясненнях, які надійшли до Верховного Суду 16 квітня 2018 року, відповідач повідомив, що рішення про скасування протоколу про призначення ОСОБА_6 пенсії ним не приймалося, позивач перебуває на обліку, як пенсіонер, в Бахмутському об'єднаному управлінні Пенсійного фонду України Донецької області, а призначена їй пенсія перераховується згідно з законодавством, що підтверджується розрахунком пенсійних виплат.

96. У вказаних поясненнях відповідач повідомив, що ОСОБА_6 має право на отримання пенсії з часу її припинення, після проведення перевірки, передбаченої п. 3- 7, 9 Порядку № 365, та виконання вимог п. 8 Тимчасового порядку фінансування бюджетних установ, здійснення соціальних виплат населенню та надання фінансової підтримки окремим підприємствам і організаціям Донецької та Луганської областей, а також інших платежів з рахунків, відкритих в органах Казначейства, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 07 листопада 2014 року № 595.

97. Аналогічні пояснення з приводу того, що нарахування пенсії позивачу не припинялося, а було припинено лише її виплату, надали у судовому засіданні 19 квітня 2018 року представники відповідача.

98. Згідно наданого Бахмутським об'єднаним управлінням Пенсійного фонду України Донецької області до суду розрахунку пенсійних виплат по пенсійній справі ОСОБА_6, у період з квітня 2017 року по вересень 2017 року включно, позивачу щомісячно нараховувалася пенсія у розмірі 1511,61 грн. У період з жовтня 2017 року по березень 2018 року включно, пенсія позивачу щомісячно нараховувалася у розмірі 1883,92 грн.

99. Практика застосування правових норм щодо строків звернення до адміністративного суду передбачала їх застосування за умови, коли право позивача на отримання спірних сум пенсій відповідачем визнано не було, що і стало підставою звернення до суду (постанова Верховного Суду України від 10 грудня 2013 року у справі № 21-329а13).

100. У справі, що розглядається, відповідач право позивача на отримання пенсії не заперечував, однак припинив її виплату через те, що позивач за інформацією, отриманою від СБУ повернулася на тимчасово окуповану територію України. Водночас, як свідчать письмові пояснення відповідача та надані на їх підтвердження докази, припинення виплати пенсії ОСОБА_6, не супроводжувалося припиненням її нарахування.

101. Оскільки ОСОБА_6 звернулася до суду з позовом про поновлення виплати пенсії, право на яку відповідачем не заперечується, та нарахування якої продовжувалося після припинення її виплати, однак було піддано формальним обмеженням, з підстав та у спосіб, які суперечать вимогам Конституції та законів України, згідно ч. 2 ст. 46 Закону № 1058-IV виплата пенсії позивачу підлягає поновленню з моменту її припинення.

102. Аналогічну позицію щодо застосування строків звернення до суду у справах цієї категорії викладено в постанові Верховного Суду від 20 березня 2018 року у справі № 573/1759/17 (К/9901/3564/18).

103. Оцінюючи докази в їх сукупності, Суд дійшов висновку, що позовні вимоги про визнання неправомірними дій відповідача щодо припинення виплати призначеної ОСОБА_6 пенсії за віком та зобов'язання відповідача відновити виплату призначеної позивачу пенсії є обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню.

104. Зважаючи на те, що на момент звернення з адміністративним позовом до суду у цій справі позивачу та її представнику не було відомо про розпорядження Бахмутського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Донецької області 24 березня 2017 року «Про припинення виплати пенсії до з'ясування», Суд, з'ясувавши, що прийняття цього розпорядження передувало діям з припинення виплати пенсії ОСОБА_6, визнає протиправним зазначене розпорядження, оскільки саме розпорядження, а не дії створює відповідні правові наслідки.

Водночас, беручи до уваги те, що виплата пенсії позивачу була припинена розпорядженням Бахмутського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Донецької області від 24 березня 2017 року «Про припинення виплати пенсії до з'ясування», про прийняття якого позивачу не повідомлялося, про що свідчить лист відповідача від 26 жовтня 2017 року № 16801/02, керуючись ч. 2 ст. 9 КАС України Суд з метою ефективного захисту прав позивача вважає за необхідне відновити порушене відповідачем право позивача на пенсійне забезпечення шляхом скасування вказаного розпорядження.

105. Отже, Суд дійшов висновку, що позовна вимога про визнання неправомірними дій Бахмутського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Донецької області щодо припинення з 01 квітня 2017 року виплати призначеної за віком пенсії ОСОБА_6 охоплюється визнанням потипправності та скасуванням зазначеного розпорядження.

106. Приписами ч. 1 ст. 371 КАС України визначено, що негайно виконуються рішення суду про присудження виплати пенсій, інших періодичних платежів з Державного бюджету України або позабюджетних державних фондів - у межах суми стягнення за один місяць.

107. Оскільки, присуджені позивачу виплати є періодичними та здійснюються з Державного бюджету України, рішення підлягає негайному виконанню у межах суми стягнення за один місяць.

108. Щодо встановлення судового контролю за виконанням судового рішення, суд вважає за необхідне зазначити наступне.

109. Частиною 2 ст. 14 КАС України визначено, що судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, фізичними і юридичними особами та їх об'єднаннями на всій території України.

110. Згідно з положеннями ч. 1 ст. 382 КАС України суд, який ухвалив судові рішення в адміністративній справі, може зобов'язати суб'єкта владних повноважень, не на користь якого ухвалене судове рішення, подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення.

111. З аналізу викладених норм вбачається, що зобов'язання суб'єкта владних повноважень, не на користь якого ухвалене судове рішення, подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення є правом суду та вирішується на його розсуд.

112. З огляду на викладене, а також приймаючи до уваги що виконання рішення в даній справі становить значний суспільний інтерес та вимагає від відповідача вчинення певних дій, а саме відновлення виплати пенсії позивачу, Суд з метою захисту прав позивача та належного виконання судового рішення вважає за необхідне зобов'язати відповідача подати звіт про виконання рішення суду у місячний строк з дня набрання рішенням законної сили.

Ознаки типових справ

113. Суд дійшов висновку, що в контексті цієї зразкової адміністративної справи ознаками типових, визначених п. 21 ч. 1 ст. 4 КАС України справ, є такі:

1) позивач у цій категорії справ є пенсіонер, якому/якій призначено пенсію згідно із Законом № 1058-IV та який/яка є внутрішньо переміщеною особою;

2) відповідачем є територіальний орган Пенсійного фонду України, на пенсійному обліку якого перебуває позивач;

3) спір виник з аналогічних підстав у відносинах, що регулюються одними нормами права (у зв'язку з припиненням територіальними органами Пенсійного фонду України виплати пенсії внутрішньо переміщеним особам з підстав, які не передбачені п. 1, 3- 5 ч. 1 ст. 49 Закону № 1058-IV);

4) позивачі заявили аналогічні позовні вимоги (по-різному висловлені, але однакові по суті: визнати неправомірними дії щодо припинення виплати пенсії та зобов'язати відповідача відновити виплату пенсії).

Обставини зразкової справи, які обумовлюють типове застосування норм матеріального права

114. Висновки Верховного Суду в цій зразковій справі підлягають застосуванню в адміністративних справах, в яких позивач:

1) є громадянином України;

2) має статус внутрішньо переміщеної особи, що підтверджується довідкою органів соціального захисту населення про взяття її на облік, як внутрішньо переміщеної особи;

3) є пенсіонером та отримує пенсію, призначену їй відповідно до Закону № 1058-IV.

Поновлення виплати пенсії потребує здійснення додаткових дій позивачем.

Відповідач право позивача на отримання пенсії не заперечує.

Обставини, які виключають типове застосування норм матеріального права та порядок застосування таких норм

115. Висновки Верховного Суду в цій зразковій справі не підлягають застосуванню в адміністративних справах щодо звернення пенсіонерів, яким призначено пенсію згідно із Законом № 1058-IV та які є внутрішньо

переміщеними особами, якщо нарахування та виплату пенсії такої пенсії їм припинено за рішенням територіальних органів Пенсійного фонду України з підстав, які передбачені п. 1, 3-5 ч. 1 ст. 49 Закону № 1058-IV в редакції на день прийняття цього рішення.

На підставі викладеного, керуючись ст. 241- 246, 255, 262, 290, 295, 371 КАС України, -

У Х В А Л И В:

Адміністративний позов ОСОБА_6 (місце проживання: АДРЕСА_2) до Бахмутського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Донецької області (місцезнаходження: вул. Миру, 35, м. Бахмут, Донецька обл.) про визнання неправомірними дій, зобов'язання вчинити певні дії задовольнити у повному обсязі.

Визнати протиправним та скасувати розпорядження Бахмутського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Донецької області від 24 березня 2017 року «Про припинення ОСОБА_6 виплати пенсії до з'ясування».

Зобов'язати Бахмутське об'єднане управління Пенсійного фонду України Донецької області відновити виплату ОСОБА_6, (ІНФОРМАЦІЯ_1, ідентифікаційний номер НОМЕР_1) призначеної їй пенсії за віком з 01 квітня 2017 року.

В частині присудження виплати пенсії в межах суми стягнення за один місяць рішення суду виконується негайно.

Зобов'язати Бахмутське об'єднане управління Пенсійного фонду України Донецької області подати звіт про виконання судового рішення у місячний строк з дати набрання цим рішенням законної сили.

Рішення Верховного Суду у зразковій справі набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги судові рішення Верховного Суду, якщо його не скасовано, набирає законної сили після набрання законної сили рішенням Великої Палати Верховного Суду за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення Верховного Суду у зразковій справі може бути подана до Великої Палати Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення.

Головуючий
Анцупова

Т. О.

Судді

М. М. Гімон

Н. В. Коваленко

В. М. Кравчук

О. П. Стародуб